

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 250.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364983204592/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

»Vil lille mussemand hen til bedstemoer, hvad? Ja, det skal han rigtignok også, den lille missemusse.«

Fru Emilie så kritisk på bedstemoers (tantes) usikre hænder.

»Smid ham nu bare ikke,« formanede hun. »Puh, hvor han vræler! Nej, la mig så hellere få ham, til det er overstået.«

»Ja nu må jeg af sted,« sa fru konsulinden, der ikke i øjeblikket kunde huske mere, hun skulde af med. »Jeg kan heller ikke fordrage børn, der skriger,« føjede hun til.

»Så må man jo håbe, De aldrig blir bedstemoer,« smilede fru Lind.

Fru konsulinden tog afsked og gik, bøjet under vægten af sine to uforsørgede.

»Hvad blir det til med Bernhard?« spurte Emilie, så snart den fremmede var gået.

»Nu skal vi se,« svarede moeren nervøs.

»Vil Bruun ikke beholde ham?«

»Bernhard vil selvfølgelig ikke påtvingesig, lille Emilie!«

»Og Bruun vil selvfølgelig ikke ha ham længere.«

Der var tavst i stuen, indtil overkereren kom frem med en af de smukke opfattelser, som han var så almindelig afholdt for.

»Man kan ikke sige, at din broer drikker, men han er en naiv og livslysten natur, som «

»Der er heller ikke brug for ham mere,« afbrød fru Lind. »Det sa Bruun selv til mig. Byen er sådan gået tilbage i de sidste år. Men det harmelige er, at han har tæet frøken Hansen i stedet for, hende, der var hos Laursen.«

»Hun skal jo være dygtig,« sa Emilie.

»I alt fald egner hun sig ikke til at erstatte min søn, især efter den historie med Laursen. Jeg finder, det er en stor ydmygelse.«